

Käesolev teabeleht on koostatud koostöös Euroopa Liidu Notariaatide Nõukoguga.

1 Kuidas koostatakse surma puhuks tehtud korraldus (testament, ühine testament, pärimisleping) vara üleminekuks?

A. Pärimine viimase tahte avalduse alusel on võimalik üksnes testamendi alusel (tsiviilseadustiku artiklid 1710 ja 1712).

Õigusaktides on sätestatud allpool loetletud testamendiliigid.

a. Tavatestamendid

Omakäeliselt kirjutatud testament, mille koostab, dateerib ja allkirjastab testaator oma käega (mehaanilisi seadmeid kasutamata) (tsiviilseadustiku artiklid 1721–1723). Sellist testamenti ei ole vaja esitada ühelegi ametiasutusele. Pärast testaatori surma peab *omakäeliselt kirjutatud testamendi hoidja pärast testaatori surmast teadasaamist ja ilma tahtliku viivitamiseta esitama testamendi avaldamiseks kas testaatori viimase ajutise või alalise elukoha järgse või testamendi hoidja enda elukohajärgse piirkondliku tsiviilkohtu kohtunikule* või mis tahes Kreeka konsulaarasutusele, kui testamendi hoidja elab välisriigis (tsiviilseadustiku artiklid 1774–1775).

Suletud testament, mille on koostanud testaator ja mis antakse suletud ümbrikus notarile hoiule kolme tunnistaja või kahe notari ja ühe tunnistaja juuresolekul. Pärast testaatori surma peab notar *ilma põhjendamatu viivitamiseta toimetama testamendi originaali isiklikult asjaomase notari registrijärgse asukoha piirkondliku tsiviilkohtu kohtunikule* (tsiviilseadustiku artiklid 1738–1748 ja artikkel 1769).

Avatud testament, mille testaator teeb suuliselt notarile teatavaks kolme tunnistaja või kahe notari ja ühe tunnistaja juuresolekul. Koostatakse notariaalakt. See dokument sisaldab testamenti ja seda hoitakse notari juures, kes *pärast testaatori surmast teadasaamist peab ilma põhjendamatu viivitamiseta saatma testamendi koopia asjaomase notari registrijärgse asukoha piirkondliku tsiviilkohtu kohtunikule* (tsiviilseadustiku artiklid 1724–1737 ja artikkel 1769).

b. Erakorralised testamendid

Erandlikel juhtudel võib testamendi koostada laeva pardal (tsiviilseadustiku artiklid 1749–1752), selle võivad koostada sõdurid sõjalise operatsiooni ajal (tsiviilseadustiku artiklid 1753–1756) ja isolatsioonis viibivad isikud (tsiviilseadustiku artikkel 1757). Erakorraline testament toimetatakse viivitamata lähimasse Kreeka konsulaarasutusse või Kreekas asuva notari kätte ning sellest antakse teada pädevale järelevalveasutusele (tsiviilseadustiku artiklid 1761–1762). Erakorraline testament muutub õigustühiseks vahetult pärast kolme kuu möödumist kuupäevast, mil lõppes erandlike asjaolude mõju testaatorile, tingimusel et testaator on veel elus (tsiviilseadustiku artiklid 1758–1760).

Kõik testamendid on võrdselt kehtivad ja iga järgnev testament tühistab kõik eelmised testamendid tingimusel, et testaator on sõnaselgelt eelmise testamendi kehtetuks tunnistanud või kui uus testament sisaldab sätteid, mis on varasema testamendi sätetega vastuolus või neist erinevad. Viimasel juhul tühistab uus testament ainult eelmise testamendi need osad, mis on uute sätetega vastuolus (tsiviilseadustiku artiklid 1763–1768).

Kõigil juhtudel peab testaator olema teovõimeline, tegutsema oma vaba ja piiramatult tahte alusel ning vastama seaduses sätestatud nõuetele, mis on seotud igat liiki testamendi seadusliku täitmisega.

B. Teise võimalusena võib sõlmida kinkelepingu surma puhuks (tsiviilseadustiku artiklid 2032–2035). Sellisel juhul ei loeta kingisaajat siiski kinkija pärijaks või üldõigusjärglaseks.

C. Ühise testamendi (s.t kahe või enama isiku poolt ühiselt ühe dokumendina koostatud testamendi) tegemine on seadusega keelatud (tsiviilseadustiku artikkel 1717).

D. Samuti on keelatud sõlmida kokkuleppeid tulevase õigusjärgluse kohta (tsiviilseadustiku artikkel 368).

2 Kas korraldus tuleb registreerida? Kui jah, siis kuidas?

A. Omakäeliselt kirjutatud testamenti ei ole vaja esitada ühelegi ametiasutusele. Kindluse mõttes võib testaator siiski anda selle notari kätte hoiule (tsiviilseadustiku artikkel 1722).

B. Suletud ja avatud testamendid tuleb esitada notarile ning nende kohta tuleb koostada asjakohane notariaalakt (tsiviilseadustiku artiklid 1743 ja 1732).

C. Erakorralisest testamendist tuleb teavitada järelevalveasutust ja see tuleb viivitamata toimetada lähimasse Kreeka konsulaarasutusse või Kreekas asuva notari kätte (tsiviilseadustiku artiklid 1761–1762).

D. Testaatori surma korral peab *testamenti hoidev notar saatma avatud testamendi koopia piirkondliku tsiviilkohtu kohtunikule või toimetama suletud või erakorralise testamendi originaali avaldamise eesmärgil isiklikult notari registrijärgse asukoha piirkondliku tsiviilkohtu kohtunikule* (tsiviilseadustiku artiklid 1769–1780 ja tsiviilkohtumenetluse seadustiku artiklid 807–811). *Omakäeliselt kirjutatud testamendi hoidja peab pärast testaatori surmast teadasaamist ja ilma tahtliku viivitamiseta esitama testamendi avaldamiseks testaatori viimase ajutise või alalise elukoha järgse või testamendi hoidja enda elukohajärgse piirkondliku tsiviilkohtu kohtunikule* (tsiviilseadustiku artiklid 1774–1775 ja tsiviilkohtumenetluse seadustiku artiklid 807–811). Kui testamendi hoidja elab välisriigis, võib ta testamendi esitada Kreeka konsulaarasutusele.

E. Kui isik leiab omakäeliselt kirjutatud testamendi või kui tema valduses on selline testament ja ta ei esita seda viivitamata pädevale ametiasutusele, kohaldatakse tema suhtes tsiviil- ja kriminaalkaristus, ning juhul, kui tegemist on pärijaga, tunnistatakse ta pärimiskõlbmatuks (tsiviilseadustiku artiklid 914, 902, 903 ja 1860, tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 811 ning karistusseadustiku artiklid 222 ja 242).

3 Kas surma puhuks tehtavatele korraldustele esineb muid piiranguid (nt pärandi sundosa)?

A. Pärandaja alanejal sugulastel ja vanematel, samuti temast kauem elaval abikaasal või sellisel kauem elaval isikul, kellega pärandaja oli sõlminud registreeritud partnerluse, kes oleks tunnistanud seadusjärgseteks pärijateks, on õigus saada pärandvarast sundosa (tsiviilseadustiku artikkel 1825 ja seaduse nr 3719/2008 artikkel 11).

B. Pärandvara sundosa moodustab poole seadusjärgsest pärandist. Selle osaga seotud seadusjärgne soodustatud isik on selle osa suhtes otsene pärija (tsiviilseadustiku artikkel 1825).

C. Selle osa arvutamise meetod on keeruline. Arvesse võetakse hüvesid, mida soodustatud isik on pärandajalt juba saanud, ja pärandvara kogu (nominaalset) väärtust (tsiviilseadustiku artiklid 1830–1834).

D. Pärandvara osa saajale testamendiga seatud kitsendusi ei võeta arvesse, kui need on seatud pärandvara sundosaga (tsiviilseadustiku artikkel 1829). Vaenuliku kinklepingu vaidlustamisega võib pärandvara osa saaja taotleda sellise kinklepingu kehtetuks tunnistamist, mille lahkunu tegi oma eluajal, kui lahkunu surma ajal on olemasolev pärandvara sundosa katmiseks ebapiisav. Hagi on õigus esitada kahe aasta jooksul pärast pärandaja surma (tsiviilseadustiku artiklid 1835–1838).

E. Sundosa saama õigustatud isik ei saa pärandvarast sundosa, kui lahkunu jättis ta pärandist ilma (artiklid 1839–1845) või kui ta on tunnistatud pärimiskõlbmatuks (artiklid 1860–1864). Sundosa saama õigustatud isik võib loobuda pärimisõigusest (tsiviilseadustiku artiklid 1847–1859) või võib loobuda õigusest sundosale (tsiviilseadustiku artikkel 1826).

4 Kui surma puhuks ei ole korraldust tehtud, kes pärib siis ja kui palju?

Seadusjärgne pärimine toimub kuues järjekorras. Madalama järjekorra pärijad ei saa pärida juhul, kui olemas on kõrgema järjekorra pärijad (tsiviilseadustiku artikkel 1819).

A. Lahkunu alanejad sugulased on esimese järjekorra seadusjärgsed pärijad. Pärand jagatakse järglasliinide vahel võrdsetelt (*per stirpes*). Lähima järglase olemasolu välistab sama liini kaugema järglase pärimisõiguse. Lapsed pärivad pärandvara võrdsetes osades (tsiviilseadustiku artikkel 1813). Kauem elav abikaasa kuulub samuti esimese järjekorra pärijate hulka ja tal on õigus neljandikule pärandvarast (tsiviilseadustiku artikkel 1820). Selline kauem elav isik, kellega pärandaja oli sõlminud registreeritud partnerluse, kuulub samuti esimese järjekorra pärijate hulka ja tal on õigus kuuendikule pärandvarast (seaduse nr 3719/2008 artikkel 11).

B. Lahkunu vanemad ja õed-vennad, samuti lahkunust varem surnud õdede-vendade lapsed ja lastelapsed või nende õdede-vendade lapsed ja lastelapsed, kes on pärimisõigusest loobunud või pärimiskõlbmatuks tunnistatud, kuuluvad samuti teise järjekorra pärijate hulka. Lahkunu vanemate ja õdede-vendade vahel, samuti lahkunust varem surnud õdede-vendade laste ja lastelaste vahel või nende õdede-vendade laste ja lastelaste vahel, kes on pärimisõigusest loobunud või pärimiskõlbmatuks tunnistatud, jagatakse pärand pärimisliinide vahel võrdsetelt (*per stirpes*) (tsiviilseadustiku artikkel 1814). Kui vanematel või õdedel-vendadel või õdede-vendade lastel või lastelastel on poolõed-poolvennad, on neil õigus poolele õdedele-vendadele ettenähtud osast. Poolele osast on õigus ka lahkunust varem surnud õdede-vendade lastel või lastelastel või nende õdede-vendade lastel või lastelastel, kes on pärimisõigusest loobunud või pärimiskõlbmatuks tunnistatud (tsiviilseadustiku artikkel 1815).

Kauem elav abikaasa kuulub samuti teise järjekorra pärijate hulka ja tal on õigus poolele pärandvarast (tsiviilseadustiku artikkel 1820). Selline kauem elav isik, kellega lahkunu oli sõlminud registreeritud partnerluse, kuulub samuti teise järjekorra pärijate hulka ja tal on õigus kolmandikule pärandvarast (seaduse nr 3719/2008 artikkel 11).

C. Lahkunu vanavanemad ning alanejatest sugulastest ka lapsed ja lastelapsed on kolmanda järjekorra seadusjärgsed pärijad.

Kui lahkunu surma ajal on mõlema liini vanavanemad elus ning ei ole loobunud pärimisõigusest ja neid ei ole tunnistatud pärimiskõlbmatuks, on nad pärandvara ainupärijad ja pärivad selle võrdsetes osades.

Kui lahkunu surma ajal ei ole ema- või isapoolne vanaema või vanaisa elus või on loobunud pärimisõigusest või on tunnistatud pärimiskõlbmatuks, astuvad tema asemele tema lapsed või lastelapsed. Kui isikul lapsi või lastelapsi ei ole või kui need on loobunud oma pärimisõigusest või kui nad on tunnistatud pärimiskõlbmatuks, läheb surnud või pärimisõigusest loobunud või pärimiskõlbmatuks tunnistatud isiku osa sama liini pidi vanaisale või vanaemale, ning sellise vanavanema puudumise korral või kui asjaomane vanavanem on pärimisõigusest loobunud või tunnistatud pärimiskõlbmatuks, läheb see osa tema lastele ja lastelastele.

Kui lahkunu surma ajal ei ole isa- või emapoolne vanaisa ja vanaema elus või kui nad on loobunud oma pärimisõigusest või on tunnistatud pärimiskõlbmatuks ja neil ei ole lapsi ja lastelapsi või nende lapsed ja lastelapsed on loobunud oma pärimisõigusest või on tunnistatud pärimiskõlbmatuks, on ainupärijad teise liini vanaisa ja vanaema ning nende lapsed ja lastelapsed.

Lapsed pärivad pärandvara võrdsetes osades ning sellisel juhul on sama liini lastelaste pärimisõigus välistatud. Lastelapsed pärivad pärandvara järglasliini pidi (tsiviilseadustiku artikkel 1816).

Kauem elav abikaasa kuulub samuti kolmanda järjekorra pärijate hulka ja tal on õigus poolele pärandvarast (tsiviilseadustiku artikkel 1820).

Selline kauem elav isik, kellega lahkunu oli sõlminud registreeritud partnerluse, kuulub samuti kolmanda järjekorra pärijate hulka ja tal on õigus kolmandikule pärandvarast (seaduse nr 3719/2008 artikkel 11).

D. Lahkunu vaarvanemad on neljanda järjekorra seadusjärgsed pärijad ja nad pärivad pärandvara võrdsetes osades sugulusliinist olenemata (tsiviilseadustiku artikkel 1817).

Kauem elav abikaasa kuulub samuti neljanda järjekorra pärijate hulka ja tal on õigus poolele pärandvarast (tsiviilseadustiku artikkel 1820).

Selline kauem elav isik, kellega lahkunu oli sõlminud registreeritud partnerluse, kuulub samuti neljanda järjekorra pärijate hulka ja tal on õigus kolmandikule pärandvarast (seaduse nr 3719/2008 artikkel 11).

E. Kauem elav abikaasa või selline kauem elav isik, kellega lahkunu oli sõlminud registreeritud partnerluse, kuulub samuti viienda järjekorra pärijate hulka ja tal on õigus kogu pärandvarale (tsiviilseadustiku artikkel 1821 ja seaduse nr 3719/2008 artikkel 11).

Lahutatud abikaasa ja selline kauem elav isik, kellega lahkunu oli sõlminud registreeritud partnerluse, mis lõpetati lahkunu eluajal, ei kuulu seadusjärgsete pärijate hulka.

Kauem elav abikaasa, kelle vastu lahkunu oli esitanud hagi abielu lahutamiseks seaduslikel alustel, ei kuulu seadusjärgsete pärijate hulka (tsiviilseadustiku artikkel 1822).

F. Kreeka riik on kuuenda järjekorra seadusjärgne pärija ja riigil on õigus kogu pärandvarale, kuid tuleb teha pärandi inventuur (tsiviilseadustiku artikkel 1824 ja tsiviilseadustiku rakenduseseaduse artikkel 118).

5 Milline ametiasutus on pädev:

5.1 pärimisasjades?

Pärimisasjadega seoses on pädev pärimiskohus, s.t selle piirkonna *piirkondlik tsiviilkohus*, kus asus lahkunu surma ajal tema ajutine või alaline elukoht, või alalise elukoha puudumise korral *riigi pealinna piirkondlik tsiviilkohus* (tsiviilkohtumenetluse seadustiku artiklid 30 ja 810).

Notarid ja Kreeka konsulaarasutused on samuti pädevad testamente koostama ja hoidma.

Peale selle on Kreeka maksuasutused ka pädevad vastu võtma pärimisega seotud maksudeklaratsioone ja pärandit maksustama.

5.2 võtma vastu pärandi vastuvõtmise või sellest loobumise avaldust?

5.3 võtma vastu annaku vastuvõtmise või sellest loobumise avaldust?

5.4 võtma vastu pärandi sundosa vastuvõtmise või sellest loobumise avaldust?

Punktide 5.2–5.4 kohta. Pärimiskohtu kantseleile esitatakse järgmised avaldused.

Pärimisõigusest või pärandist loobumist käsitlevad avaldused, mille on teinud mis tahes pärija (testamendijärgne pärija, seadusjärgne pärija, otsene pärija).

Loobumisest tuleb teada anda nelja kuu jooksul alates kuupäevast, mil loobuv pool sai teada pärandi avanemisest ja avanemise põhjusest. Juhul kui lahkunu või tema pärija elas välisriigis, pikendatakse loobumise tähtaega ühe aastani (tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 812 ja tsiviilseadustiku artiklid 1847–1859).

Avaldused pärandi vastuvõtmiseks tingimisel, et tehakse inventuur (tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 812 ja tsiviilseadustiku artiklid 1902–1912). Testamenditäitja ülesande vastuvõtmist või sellest keeldumist käsitlevad avaldused või testamenditäitja ülesande täitmise loobumise avaldused (tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 812 ja tsiviilseadustiku artiklid 2017–2031).

Pärijate puudumise korral pärandi hooldajaks nimetamisega nõustumise või sellest loobumise avaldused (tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 812 ja tsiviilseadustiku artiklid 1865–1870).

6 Lühikirjeldus siseriikliku õiguse kohase pärimisenõuetuse, sealhulgas pärandvara likvideerimise ja pärandvara jagamise kohta (sealhulgas teave selle kohta, kas kohus või muu ametiasutus algatab pärimisenõuetuse ametiülesande korras).

A. Pärija võib pärandist loobumiseks ette nähtud tähtaja jooksul (s.t nelja kuu jooksul või juhul, kui lahkunu või pärija elas pärandi avanemise ajal välismaal, siis ühe aasta jooksul (tsiviilseadustiku artikkel 1847)) anda pärimiskohtu (tsiviilkohtumenetluse seadustiku artiklis 810 on sätestatud, milline pärimiskohus on asjakohane) kantseleile teada, et ta nõustub pärandit vastu võtma tingimisel, et tehakse pärandi inventuur. Sellisel juhul vastutab pärija pärandiga seotud kohustuste võtmise eest inventuuri alusel kindlaks määratud vara ulatuses (tsiviilseadustiku artiklid 1902 ja 1904).

Kui pärija nõustub pärandit vastu võtma tingimisel, et tehakse inventuur, tuleb nelja kuu jooksul koostada pärandvara nimekiri. Pärandvara on varakogum, mis on eraldiseisev pärija isiklikust varast. Kui pärija nõustub pärandit vastu võtma tingimisel, et tehakse inventuur, peab ta rahuldama pärandvarast pärandaja võlausaldajate nõuded ja seejärel täitma annaku. Pärandvarast loobumisega seotud toimingute tegemiseks peab pärija, kes võttis pärandi vastu tingimisel, et tehakse inventuur, taotlema pärimiskohtu luba (tsiviilseadustiku artiklid 1902–1912 ning tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 812 ja artiklid 838–841).

B. Pärandaja võlausaldajad või pärijad võivad taotleda pärimiskohtult pärandvara kohtulikku likvideerimist (tsiviilseadustiku artikkel 1913). Kohus peab tegema määruse pärandvara likvideerimiseks sellise pärija taotluse alusel, kes võttis pärandi vastu tingimisel, et tehakse inventuur, ning asjaomane pärija peab sellisel juhul loovutama pärandvara pärandaja võlausaldajatele ning vabaneb sellega kõigist kohustustest (tsiviilseadustiku artikkel 1909).

Pärimiskohus määrab likvideerimise eesmärgil likvideerija, kes kutsub pärandaja võlausaldajaid üles esitama oma nõuded. Võlausaldajate nõuded rahuldatakse enne annaku täitmist (tsiviilseadustiku artiklid 1913–1922).

C. Juhul kui pärija ei ole teada (pärijad puuduvad), määrab pärimiskohus pärijateta pärandi hooldaja, kes vastutab pärandvara valitsemise ja võlausaldajate nõuete rahuldamise eest seni, kuni selgitatakse välja pärija (tsiviilseadustiku artiklid 1865–1870).

D. Juhul kui lahkunu oli juba pankrotis, jätkatakse pankrotimenetlust ja nõuded pööratakse pärandvarale.

7 Kuidas ja millal saab isikust pärija või annakusaaja?

A. Pärand läheb pärijale üle automaatselt pärandaja surma ajal. Seega ei ole pärandi vastuvõtmiseks põhimõtteliselt vaja mingit konkreetset sõnaselget vastuvõtmisakti (tsiviilseadustiku artikkel 1846).

B. Kui pärija annab oma käitumisega märku, et ta soovib pärijana üles astuda (olla osaline pärimisenõuetuses), siis loetakse, et ta on pärandi vaikimisi vastu võtnud (tsiviilseadustiku artikkel 1849).

C. Kui pärija ei ole ettenähtud tähtaja jooksul (s.t nelja kuu jooksul või juhul, kui lahkunu või pärija elas pärandi avanemise ajal välismaal, siis ühe aasta jooksul (tsiviilseadustiku artikkel 1847)) kasutanud oma õigust pärandist loobumiseks, siis loetakse, et ta nõustub põhimõtteliselt pärandit vastu võtma (tsiviilseadustiku artikkel 1850).

D. Pärandi automaatse ülemineku põhimõttest kehtib erand juhul, kui pärandatavaks asjaks on kinnisomand või kinnisasjaga seotud mis tahes muu asjaõigus. Sellisel juhul tuleb tehinguregistris või kinnistusraamatus registreerida pärandi vastuvõtmise akt või pärimistunnistus ning pärija saab asjaõiguse tagasiulatavalt alates pärandaja surmast (tsiviilseadustiku artiklid 1846, 1193, 1195 ja 1198).

8 Kas pärija pärib ka surmu võlad? Kui jah, siis millistel tingimustel?

A. Erinevalt annakusaajast, kes on lahkunu erioigusjärglane, vastutab pärija kui lahkunu üldõigusjärglane pärandaja kohustuste täitmise eest muu hulgas ka isikliku varaga (tsiviilseadustiku artikkel 1901).

B. Pärija võib pärandist loobumiseks ette nähtud tähtaja jooksul (s.t nelja kuu jooksul või juhul, kui lahkunu või pärija elas pärandi avanemise ajal välismaal, siis ühe aasta jooksul (tsiviilseadustiku artikkel 1847)) anda pärimiskohtu kantseleile teada, et ta nõustub pärandit vastu võtma tingimisel, et tehakse pärandi inventuur. Sellisel juhul vastutab pärija pärandiga seotud kohustuste võtmise eest inventuuri alusel kindlaks määratud vara ulatuses (tsiviilseadustiku artiklid 1902 ja 1904).

C. Kui pärija nõustub pärandit vastu võtma tingimisel, et tehakse inventuur, tuleb nelja kuu jooksul koostada pärandvara nimekiri. Pärandvara on varakogum, mis on eraldiseisev pärija isiklikust varast. Kui pärija nõustub pärandit vastu võtma tingimisel, et tehakse inventuur, peab ta rahuldama pärandvarast pärandaja võlausaldajate nõuded ja seejärel täitma annaku. Pärandvarast loobumisega seotud toimingute tegemiseks peab pärija, kes võttis pärandi vastu tingimisel, et tehakse inventuur, taotlema pärimiskohtu luba (tsiviilseadustiku artiklid 1902–1912 ning tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 812 ja artiklid 838–841).

D. Inventuuri ajal võivad pärandaja võlausaldajad taotleda pärimiskohtult pärandvara kohtulikku likvideerimist (tsiviilseadustiku artikkel 1913). Kohus peab tegema määruse pärandvara likvideerimiseks sellise pärija taotluse alusel, kes võttis pärandi vastu tingimisel, et tehakse inventuur, ning asjaomane pärija peab sellisel juhul loovutama pärandvara pärandaja võlausaldajatele ning vabaneb sellega kõigist kohustustest (tsiviilseadustiku artikkel 1909).

9 Milliseid dokumente ja/või millist teavet üldjuhul nõutakse kinnisvara registreerimiseks?

Päritud kinnisvara registreerimiseks on vaja avalikku dokumenti (tavaliselt notariaalakti pärandi vastuvõtmise kohta või pärimistunnistust). See tuleb esitada kinnisvara asukohajärgsele pädevale asutusele (tehinguregistri või kinnistusraamatu pidajale).

Lisateavet leiate veebisaidilt <http://www.ktimatologio.gr/>.

9.1 Kas pärandi hooldaja määramine on kohustuslik või taotluse korral kohustuslik? Kui see on kohustuslik või taotluse korral kohustuslik, milliseid samme tuleb selleks astuda?

Kreeka pärimisseaduse kohaselt läheb pärandaja surma korral pärand pärijale otse üle ilma esindaja või valitseja sekkumiseta (tsiviilseadustiku artiklid 983 ja 1846).

9.2 Kellel on õigus surma puhuks tehtud korraldus täide viia ja/või pärandit hooldada?

Pärijal endal, kes sellest tulenevalt on pärandvara valitseja. Juhul kui pärijaid on mitu, valitsevad nad pärandit ühiselt kuni selle jagamiseni (tsiviilseadustiku artiklid 1884–1894).

Pärandaja võib oma testamendis või pärandajad võivad kokkuleppe alusel või pärimiskohtule esitatud avalduse alusel määrata testamenditäitja, kes vastutab pärandvara valitsemise ja jagamise eest (tsiviilseadustiku artiklid 2017–2031).

Juhul kui pärija ei ole teada (pärijad puuduvad), määrab pärimiskohus pärijateta pärandi hooldaja, kes vastutab pärandvara valitsemise eest seni, kuni selgitatakse välja pärija (tsiviilseadustiku artikkel 1865–1870).

9.3 Millised on pärandi hooldaja volitused?

Pärija, kes nõustub pärandit vastu võtma tingimisel, et tehakse inventuur, valitseb pärandit seni, kuni pärandaja võlausaldajate nõuded on rahuldatud (tsiviilseadustiku artiklid 1902–1912).

Kui mis tahes võlausaldaja või pärija esitab pärimiskohtule vastava taotluse, võib kohus teha määruse pärandi kohtulikuks likvideerimiseks. Selle viib läbi pärimiskohtu määratud likvideerija (tsiviilseadustiku artiklid 1913–1922).

10 Millised dokumendid antakse üldjuhul välja siseriikliku õiguse kohaselt pärimismenetluse jooksul või selle lõpus, tõendades pärandisaajate staatust ja õigusi? Kas neil on konkreetne tõendusjõud?

A. Mis tahes asjaomane isik (pärija, annakusaaja, usaldusisik, testamenditäitja, pärandaja võlausaldajad, pärandvara ostja) võib esitada pärimisasja menetlemise eest vastutavale *piirkondliku tsiviilkohtu kohtunikule* avalduse pärimistunnistuse väljastamiseks hagita menetluse raames (tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 819).

B. Pärimistunnistus on dokument, mille väljastab pärimisasja menetlemise eest vastutav *piirkondliku tsiviilkohtu kohtunik* ja milles esitatakse pärimisõigust käsitlev teave (volitused ja õigused, pärimisosa) (tsiviilseadustiku artikkel 1961 ja tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 820). Pärimistunnistus võib olla personaalne (kui sellega tõendatakse ainult ühe isiku pärimisõigust ja pärimisosa) või ühine (kui see väljastatakse kõigi pärijate või rohkem kui ühe inimese kohta) (tsiviilseadustiku artikkel 1960).

C. Eeldatakse, et pärimistunnistusel pärija, annakusaaja, usaldusisiku või testamenditäitjana märgitud isikul on tunnistusel märgitud volitused ja asjakohased õigused. Sellise eelduse saab vaidlustada (tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 821 ja tsiviilseadustiku artikkel 1962).

D. Pärimistunnistus tagab toimingute seaduslikkuse. Mis tahes kolmandad isikud, kes teevad heas usus tehinguid pärimistunnistusel pärijana nimetatud isikuga, on tagajärgede eest kaitstud (tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 822 ja tsiviilseadustiku artikkel 1963).

E. Kui väljastatakse ebaõigeid andmeid sisaldav pärimistunnistus, siis see võetakse tagasi, seda muudetakse, see tunnistatakse kehtetuks ja kustutatakse koos kõigi korraliste ja erakorraliste apellatsioonidega, mis on esitatud pärimistunnistuse väljaandmist käsitleva kohtuotsuse peale (tsiviilseadustiku artiklid 1964–1966 ja tsiviilkohtumenetluse seadustiku artiklid 823–824).

F. Kui pärandiks on kinnisasjaga seotud asjaõigus, võib pärija pärimistunnistuse registreerida (tsiviilseadustiku artiklid 1846, 1193, 1195 ja 1198).

G. Peale pärimistunnistuse on ka muid dokumente, mille abil saab tõendada pärija volitusi ja õigusi (nt testamendi koopia, perekonnaseisu käsitlevad tõendid, avaldus deklaratiivse otsuse saamiseks jms).

See veebileht on osa portaalist „[Teie Euroopa](#)“.

Sooviksime teilt [tagasisidet](#) selle kohta, kui kasulikuks peate sellel esitatud teavet.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Viimati uuendatud: 11/12/2020

Käesoleva veebilehe omakeelset versiooni haldab Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku vastav riiklik kontaktpunkt. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Komisjon ja Euroopa õiguslase koostöö võrgustik ei võta mingit vastutust ega kohustusi seoses käesolevas dokumendis esitatud või viidatud teabe ega andmetega. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.